

خبر

عقب ماندگی پروژه فشارافزایی گاز پارس جنوبی

درحالی‌که قطر با سرمایه‌گذاری کلان و همکاری غول‌های انرژی جهان پروژه فشارافزایی پارس جنوبی را سرعت داده، ایران همچنان درگیر کاغذبازی و تعلل تصمیم‌گیران است. به گزارش مهر، میدان گازی پارس جنوبی، به عنوان بزرگ‌ترین منبع گاز طبیعی جهان، برای اقتصاد ایران ستون فقرات تأمین انرژی و درآمد ارزی محسوب می‌شود. با این حال، ورود مخزن به فاز افت فشار طبیعی، اقتصاد گاز ایران را با چالشی جدی مواجه کرده است. در طرف مقابل، قطر از چند سال گذشته با برنامه‌ریزی منسجم و سرمایه‌گذاری خارجی، پروژه فشارافزایی را عملیاتی کرده است. همکاری با شرکت توتال و دیگر غول‌های انرژی باعث شده قطر نه تنها تولید گاز را حفظ کند، بلکه سهمش از میدان مشترک را افزایش دهد. این اقدام قطر مصداق بارز «بازی جمع صفر» در اقتصاد منابع مشترک است؛ هر مترمکعب گازی که ایران استخراج نکند، به سود قطر تمام می‌شود. اما بررسی‌های خبرنگار مهر نشان می‌دهد که ایران فقط به امضای یک قرارداد با چند شرکت داخلی بسنده کرده و به دلیل تأمین‌نشدن مالی (از سوی صندوق توسعه ملی) و نبود مصوبه لازم در شورای اقتصاد، عملاً هیچ‌گونه حرکت اجرایی انجام نداده است. حسین احمدزاده شهرودی، کارشناس اقتصاد، در گفت‌وگو با مهر با بیان اینکه این تأخیر، دو پیامد اقتصادی کلیدی دارد، گفت: براساس برآوردهای کارشناسی، هر یک سال تأخیر در فشارافزایی، میلیارد‌ها دلار درآمد بالقوه ایران را کاهش می‌دهد. درحالی‌که اقتصاد ایران تحت تحریم‌ها و کسری بودجه شدید قرار دارد، از دست رفتن این درآمد می‌تواند بحران ارزی و تورم ساختاری کشور را تشدید کند. او با اشاره به خطر افزایش هزینه‌های آتی در زمینه برداشت گاز، ادامه داد: این امر نشان می‌دهد که هرچه اجرای پروژه‌های زیرساختی دیرتر انجام شود، هزینه اجرای آن به دلیل تورم داخلی و تغییرات بازار جهانی افزایش می‌یابد، بنابراین تأخیر در اجرای فشارافزایی نه تنها به معنای از دست دادن درآمد است، بلکه در آینده با هزینه‌های سنگین‌تری برای جبران مواجه خواهیم شد. این کارشناس اقتصادی با اشاره به مسئله ریسک‌های ساختاری برای بازار انرژی ایران، گفت: کاهش برداشت گاز می‌تواند امنیت انرژی داخلی ایران را تهدید کند. صنایع گازبر، تولید برق و پتروشیمی‌ها به شدت به گاز پارس جنوبی وابسته‌اند. افت تولید می‌تواند به سهمیه‌بندی، افزایش قیمت انرژی و در نهایت فشار به تولید و اشتغال منجر شود. به گزارش خبرنگاری مهر، از منظر نظریه‌های توسعه اقتصادی، چنین عقب‌ماندگی‌هایی بیانگر ضعف در مدیریت منابع طبیعی و ناتوانی در تبدیل «رانت انرژی» به توسعه پایدار است. درواقع ایران با چنین تأخیری، نه تنها ثروت زیرزمینی خود را به کشور همسایه واگذار، بلکه شانس توسعه صنعتی و اقتصادی خود را هم تضعیف می‌کند.

بنا بر نظر بسیاری از کارشناسان، پارس جنوبی فقط یک میدان گازی نیست، بلکه آینده اقتصادی و ژئوپلیتیک ایران به آن گره خورده است. ناتوانی در پیشبرد پروژه فشارافزایی، می‌تواند به یکی از بزرگ‌ترین شکست‌های استراتژیک کشور در حوزه انرژی تبدیل شود. لازم است دولت با نگاه واقع‌بینانه و ارزیابی هزینه-فایده دقیق، این پروژه را در اولویت فوری قرار دهد؛ پیش از آنکه هزینه فرصت‌های از دست‌رفته، جبران‌ناپذیر شود.

فهمیه اکبری صحت: سال‌هاست اقتصاد کشور از قیمت‌گذاری دستوری رنج می‌برد و این سیاست به پاشنه آشیل صنعت و صنعتگران تبدیل شده است. طبق آمار رسمی، اعمال سیاست قیمت‌گذاری دستوری در صنعت خودرو منجر به کاهش ۱۰۳ درصدی تولید شده و زیان انباشته خودروسازان از مرز ۲۲۳ هزار میلیارد تومان هم گذشته است. عباس آرگون، عضو کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی تهران، معتقد است قیمت‌گذاری دستوری نوعی سیاست‌گذاری ضدتولید است که به حذف بخش خصوصی از اقتصاد کشور منجر می‌شود. در ادامه مشروح صحبت‌های او را بخوانید.

● ● ●

❗ یکی از چالش‌های جدی صنعت کشور به خصوص صنعت خودرو اقتصاد دستوری است. با وجود هشدارهای پیایی همچنان دولت بر ادامه این سیاست‌گذاری پافشاری می‌کند. در شرایط کنونی مهم‌ترین تداوم آن چه تبعاتی دارد؟

لازمه پیشرفت و توسعه هر کشوری تقویت بخش خصوصی است. قیمت‌گذاری دستوری هم در هر صنعتی عامل اصلی توقف فعالیت بخش خصوصی به شمار می‌رود. توسعه در یک کشور اتفاق نمی‌افتد، مگر اینکه اقتصاد از حالت دستوری فاصله بگیرد. مهم‌ترین نتیجه‌ای که قیمت‌گذاری دستوری دارد، کاهش سهم بخش خصوصی از اقتصاد کشور است. در حال حاضر ۸۰ درصد اقتصاد کشور توسط بخش دولتی و فقط ۲۰ درصد توسط بخش خصوصی مدیریت می‌شود و این ۲۰ درصد به دلیل سیاست‌گذاری‌های ضدتولید و ضد حمایتی وضعیت نامساعدی دارند. قیمت‌گذاری دستوری نوعی سیاست‌گذاری ضدتولید است که منجر به رشد زیان انباشته، کاهش تولید، کاهش کیفیت و حذف بخش خصوصی از صنعت خودرو کشور شده است. البته قیمت‌گذاری دستوری به صورت کلان هم صنعت خودرو را تهدید می‌کند.

❗ منظور از تهدید صنعت خودرو به صورت کلان چیست؟

وقتی به دنبال یک کشور توسعه‌یافته هستیم، باید صنایع طبق الگو و استانداردهای جهانی پیش بروند. وقتی قیمت‌گذاری دستوری بر یک صنعت سایه می‌اندازد، سطح تولید از هر نظری افول خواهد کرد. از سوی دیگر بخش خصوصی واقعی توان رقابت در یک بازار غیرواقعی را نخواهد داشت. هم‌زمان با حذف بخش خصوصی و از بین رفتن سطح قابل توجهی از اشتغال، زیان صنعت رشد فزاینده خواهد داشت. همین دو مورد می‌تواند یک صنعت را به ورطه نابودی بکشد و در سطح کلان موجی از بی‌کاری و ورشکستگی بنگاه‌های کوچک وابسته به صنعت رقم خواهد خورد. در نتیجه یک تهدید برای کل اقتصاد کشور به شمار می‌رود و فقط چراغ یک صنعت را خاموش نمی‌کند، بلکه می‌تواند بسیاری از صنایع وابسته به خودرو را هم از بین ببرد.

❗ قیمت‌گذاری دستوری چه تبعاتی برای بازار دارد؟

در حال حاضر بازار وضعیت غیررقابتی دارد، اما استرات واردات خودرو به صورت محدود زده شده است. اگر بازار از حالت غیررقابتی صدرصدی خارج شود و واردات خودرو قوت بگیرد، تولیدکننده داخلی باید از نظر کیفیت با محصولات خارجی هم‌سطح شود و در صورت افزایش کیفیت باید قیمت‌ها واقعی شوند. رشد تولید هیچ تناسبی با قیمت‌گذاری دستوری ندارد. یکی از بحران‌های صنعت خودرو بازار غیررقابتی است. اگر بازار رقابتی شود و واردات خودرو به سطح بالایی برسد، بی‌شک تقاضا برای محصولات باکیفیت بالا می‌رود. اینجاست که قیمت‌گذاری دستوری به یک

تیشه قیمت‌گذاری غیرکارشناسی و دستوری بر ریشه صنعت خودرو

تولید خودرو در کارخانه

بحران برای بازار و تولید داخل تبدیل می‌شود.

❗ از منظر بخش خصوصی قیمت‌گذاری دستوری چه تبعاتی دارد؟

اگر می‌خواهیم به رشد اقتصادی، اشتغال پایدار و توسعه صادرات‌محور برسیم، نیازمند حضور بخش خصوصی در صنعت هستیم. دولت باید از جایگاه رقابت به سمت هدایت، راهبری و کنترل تغییر موقعیت بدهد. حضور بخش خصوصی در اقتصاد الزاماتی دارد. یکی از مهم‌ترین بحث‌ها بهبود فضای کسب‌وکار است. بخش مولد باید برای بخش واقعی جامعه جذاب شود و تولید برای بخش خصوصی به

یک ارزش تبدیل شود. عدم قطعیت‌ها به حداقل برسد و رقابت غیرعادلانه کم شود. بخش خصوصی خواهان ثبات‌بخشی به تغییرها و بخش‌نامه‌های خلق الساعه است که قیمت‌گذاری دستوری یکی از عوامل بی‌ثباتی در تولید به شمار می‌رود.

❗ صنعت خودرو یکی از بازیگران اصلی بازار سرمایه است. قیمت‌گذاری دستوری برای این بخش چه تبعاتی دارد؟

بازار سرمایه بر اساس داده‌ها و آمارها عمل می‌کند. براساس اطلاعات رسمی مرکز آمار، طی سه سال اخیر تمامی کالاهایی که مشمول قیمت‌گذاری دستوری شده‌اند تورم بیش از ۵۰ درصدی را تجربه کرده‌اند. به عبارت دیگر نرخ تورم این کالاها از تورم عمومی بیشتر بوده. حال اینکه رقم زیان انباشته ۲۲۳ هزار میلیارد تومانی خودروسازان در سال گذشته و تولید کمتر از یک میلیون دستگاه خودرو نشان از وضعیت نامساعد این شرکت‌ها زیر سایه مدیریت دولتی و اقتصاد دستوری داشت. این یک زنگ هشدار برای سرمایه‌گذاران است و سرمایه‌گذار حقیقی را از بازار سرمایه دور می‌کند.

اگر در حال حاضر بازدهی صنعت زیر ۲۰ درصد و تورم بیش از ۴۰ درصد باشد، قطعا سرمایه‌های حقیقی به این بخش وارد نمی‌شود و به طور موازی تولیدکننده و صاحبان سهام ناراضی پیش می‌روند.

❗ یکی از عوامل مهم در رشد صنایع و سطح تقاضا برای محصول به‌روزسانی تکنولوژی است. آیا قیمت‌گذاری دستوری این بخش را هم با چالش روبه‌رو می‌کند؟

بله. دانش روز زمانی وارد یک صنعت می‌شود که جذابیت برای سرمایه‌گذار بالا باشد. نزدیک به ۱۰ سال است که در پلتفرم‌های بسیاری از خودروها تغییری ایجاد نشده. تغییر چندانی هم در کیفی‌سازی و ارتقای تکنولوژی خودروها ایجاد نشده. وقتی دولت به صورت مستقیم قیمت یک محصول را تعیین می‌کند، تولیدکننده به اجبار باید هزینه‌ها را به حداقل برساند. در نتیجه از تکنولوژی‌های روز، بهترین مواد اولیه و... چشم‌پوشی می‌کند. در شرایط تحریمی، تولیدکنندگان باید از ظرفیت شرکت‌های خصوصی واقعی استفاده کنند، اما دخالت مستقیم دولت و جلوگیری از خصوصی‌سازی مانع اولیه برای ورود تکنولوژی روز دنیا به کشور است. در یک اقتصاد دستوری، به‌روزرسانی دانش جایگاهی ندارد. زمانی تکنولوژی محصولات رشد می‌کند که بازار در یک حالت عرضه و تقاضا باشد و قیمت واقعی محصول را عرضه و تقاضا و سازوکار بازار تعیین کند. واقعیت این است که اگر رویه قیمت‌گذاری دستوری برای خودروسازان مطلوب بود، زیان انباشته صنعت خودرو با سیاست‌گذاری‌های مختلف کاهش می‌یافت، اما این سیاست ضدتولید علاوه بر تضعیف تولید، حقوق مصرف‌کننده را هم ضایع کرده و خودروسازان را به اجبار کیفیت را فدای کمیت کرده‌اند.

خبر

وعده پرداخت وام اجاره‌از هفته آینده

اگرچه تسهیلات کمک‌و‌دیعه مسکن از ششم اردیبهشت به بانک‌ها ابلاغ شده، اما به گفته مستأجران، بانک‌ها هنوز روند پرداخت را آغاز نکرده‌اند. در همین راستا، معاون وزیر راه و شهرسازی با ارسال نامه‌ای به معاون پولی بانک مرکزی، خواستار تسریع در اجرای این دستورالعمل شده و گفته می‌شود از ۲۰ اردیبهشت روند پرداخت این وام آغاز خواهد شد. به گزارش ایسنا، تسهیلات کمک‌و‌دیعه مسکن تا سقف ۲۷۵ میلیون تومان از روز ۲۶ فروردین ۱۴۰۴ در محبت عالی بانک مرکزی تصویب و ششم اردیبهشت به ۲۰ بانک عامل شامل بانک‌های ملت، ملی ایران، صادرات ایران، رفاه کارگران، سپه، تجارت، شهر، سامان، پاسارگاد، خاورمیانه، پارسیان، سینا، کارآفرین، آینده، گردشگری، اقتصاد نوین، ایران‌زمین، پست‌بانک، مسکن و مؤسسه اعتباری غیربانکی ملل ابلاغ شد. انتظار می‌رفت پس از ابلاغ این دستورالعمل، پرداخت وام اجاره به مستأجران آغاز شود، اما آن‌طور که برخی متقاضیان اعلام کرده‌اند، بانک‌ها از پرداخت این تسهیلات خودداری می‌کنند. وام کمک‌و‌دیعه مسکن از ۸۰ همت سال گذشته به ۲۰۰ همت در سال جاری افزایش یافته که رشد ۲.۵ برابری را نشان می‌دهد. امسال کمک‌و‌دیعه مسکن در دو بسته تصویب شده است. در بسته نخست، تسهیلات کمک‌و‌دیعه مسکن به دهک‌های یک تا سه درآمدی با سقف ۴۰۰ میلیون تومان تعلق می‌گیرد که سود این تسهیلات کم‌مهره و بازپرداخت نیز در مدت زمان ۱۰ ساله است. بسته دوم نیز برای دهک‌های میان‌درآمدی برنامه‌ریزی شده است که بر اساس آن سقف تسهیلات در تهران ۲۷۵ میلیون تومان، در مراکز استان‌ها ۲۱۰ میلیون تومان، در سایر شهرها ۱۴۰ میلیون تومان و در روستاها ۵۵ میلیون تومان با نرخ سود مصوب بانک‌ها (۲۳ درصد) و دوران بازپرداخت پنج‌ساله تعیین شده است.

سومین اجلاس همکاری‌های ایران و آفریقا؛ قدرت‌نمایی اصفهان در میزبانی رویدادهای بین‌المللی

شروع فصل گرم رابطه ایران و آفریقا در اصفهان

اصفهان، میزبان یکی از بزرگ‌ترین هیئت‌های تجاری آفریقایی در تاریخ همکاری‌های دو طرف

۱۱ اردیبهشت روز برگزاری جلسات رودرو و تخصصی B2B میان شرکت‌های خصوصی اصفهان و اعضای هیئت تجاری آفریقایی بود. همچنین روز نخست این رویداد در اصفهان با میزبانی اتاق بازرگانی اصفهان از رؤسا و نمایندگان اتاق‌های بازرگانی کشورهای آفریقایی در یک نشست تخصصی به پایان رسید. در این نشست اتاق‌های بازرگانی به عنوان نمایندگان بخش خصوصی کشورشان در زمینه گسترش تعاملات و تجارت‌های اقتصادی گفت‌وگو کردند و هر دو طرف به معرفی ظرفیت‌های اقتصادی پرداختند. حاصل این جلسه امضای تفاهم‌نامه همکاری میان اتاق بازرگانی اصفهان با اتاق‌های بازرگانی شش کشور آفریقایی شامل غنا، سائوتومه و پرنسپ، نیجریه، اوگاندا، زیمبابوه و گابن بود که زمینه‌ساز ارتباط

امضای تفاهم‌نامه میان اتاق بازرگانی اصفهان و ۶ کشور آفریقایی

همچنین روز نخست این رویداد در اصفهان با میزبانی اتاق بازرگانی اصفهان از رؤسا و نمایندگان اتاق‌های بازرگانی کشورهای آفریقایی در یک نشست تخصصی به پایان رسید. در این نشست اتاق‌های بازرگانی به عنوان نمایندگان بخش خصوصی کشورشان در زمینه گسترش تعاملات و تجارت‌های اقتصادی گفت‌وگو کردند و هر دو طرف به معرفی ظرفیت‌های اقتصادی پرداختند. حاصل این جلسه امضای تفاهم‌نامه همکاری میان اتاق بازرگانی اصفهان با اتاق‌های بازرگانی شش کشور آفریقایی شامل غنا، سائوتومه و پرنسپ، نیجریه، اوگاندا، زیمبابوه و گابن بود که زمینه‌ساز ارتباط

سومین اجلاس همکاری‌های ایران و آفریقا که هم‌زمان با نمایشگاه ایران اکسپو ۲۰۲۵ برگزار شد، پس از دو روز نشست‌های تخصصی، بازدیدهای صنعتی و امضای تفاهم‌نامه‌های اقتصادی، در اصفهان به کار خود پایان داد. این رویداد، با حضور ۵۰۰ نفر از مقامات دولتی، رؤسای اتاق‌های بازرگانی و فعالان اقتصادی ۳۸ کشور آفریقایی، یکی از مهم‌ترین برنامه‌های تجاری سال جاری به شمار می‌آید. آنچه این اجلاس را از دوره‌های قبلی متمایز کرد، میزبانی اصفهان در کنار تهران بود. برای نخستین بار شهری غیر از پایتخت، در سطح بین‌المللی و با این حجم از میهمانان میزبان اجلاس اقتصادی ایران و آفریقا شد و توانست قابلیت‌های بالای خود در مدیریت رویدادهای جهانی را به نمایش بگذارد.

ورود هیئت آفریقایی به اصفهان؛ بزرگ‌ترین میزبانی خارج از پایتخت

در جریان این رویداد، نزدیک به ۲۰۰ نفر از اعضای هیئت آفریقایی در روز نهم اردیبهشت وارد اصفهان شدند. در میان این هیئت، وزرای اقتصادی، معاونان وزرا، تجار و رؤسای اتاق‌های بازرگانی کشورهای مختلف آفریقایی حضور داشتند. این نخستین بار است که شهری غیر از تهران، میزبان چنین اجلاسی با این سطح از مقامات و این تعداد میهمان بین‌المللی می‌شود. اتاق بازرگانی اصفهان، با همکاری استانداری و مدیریت شهری، مسئولیت برنامه‌ریزی و اجرای این بخش از اجلاس را برعهده داشت. با توجه به محدودیت زمانی دوازده روزه، برنامه‌هایی فشرده و حساب‌شده برای بهره‌برداری حداکثری از این رویداد طراحی شد.

بازدیدهای صنعتی؛ نمایش ظرفیت‌های تولیدی اصفهان

صبح روز نخست، دهم اردیبهشت‌ماه، هیئت آفریقایی بر اساس حوزه تخصصی و علاقه‌مندی‌شان به هشت گروه تقسیم شدند و از کارخانه‌های برتر استان در بخش‌های مختلف صنعتی بازدید کردند. این بازدیدها شامل صنایع لوازم خانگی، دامپروری، محصولات کشاورزی، پتروشیمی، صنایع ساختمانی، فولاد و معدن بود. فعالان اقتصادی آفریقایی با مشاهده سطح تولید، استانداردهای نظارتی و فناوری‌های پیشرفته صنایع استان، شگفت‌زده شدند و توانمندی‌های صنعتی ایران را فراتر از تصور خود دانستند. این بازدیدها نقش کلیدی در افزایش اعتماد هیئت آفریقایی به ظرفیت‌های اقتصادی و صنعتی کشور داشت.

